

MUTAVI NEWSLETTER 4

(English version see below)

De Ontwikkeling van Naamgeving bij Papegaaiachtigen

door: Inte Onsmán

Research coördinator MUTAVI

Met de komst van Internet is er heel wat ten goede veranderd t.o.v. onze hobby. De wereld lijkt een stuk kleiner omdat d.m.v. e-mail contacten en e-mail discussiegroepen op Internet er een dimensie bij is gekomen. Het uitwisselen van informatie, het melden van nieuwe mutaties of het identificeren van mutaties, het is dankzij Internet allemaal mogelijk geworden. Moesten wij vroeger dergelijke contacten onderhouden via brieven, tegenwoordig gaat dat met de elektronische post.

Als neveneffect zien we nog een interessant gegeven zichtbaar worden n.l. dat de problemen m.b.t. naamgeving van mutaties universeel zijn. Voor sommige mutaties bestaan soms wel vier verschillende namen op de wereld terwijl we dezelfde mutatie bedoelen.

Het is aan deze wijze van communiceren te danken dat dit verschijnsel zo duidelijk zichtbaar is geworden en juist daardoor ontstond er dan ook een grote belangstelling bij vooral prominente kwekers om orde te scheppen in deze chaos.

Het gevolg hiervan was dat er verschillende werkgroepen in het leven werden geroepen die op hun beurt weer contact zochten of in contact kwamen met de MUTAVI Research en Advies Groep waar ondergetekende mede oprichter van is.

De doelstellingen van dit platform zijn bekend maar ik hecht eraan om ze hier nogmaals duidelijk naar voren te brengen.

MUTAVI is een volstrekt onafhankelijk platform met als doelstelling het adviseren van bonden, verenigingen, individuele kwekers en auteurs van vogelboeken. Ook wordt permanent research gedaan in de wetenschappelijke literatuur om zodoende een brug te kunnen slaan tussen wetenschap en hobby en om kennis te vergaren over o.a. naamgeving, genetica en pigmentvormings processen. Hieruit voortvloeiend bevat de MUTAVI bibliotheek en database ruim 2000 artikelen en boeken waarvan 80% uit wetenschappelijk materiaal bestaat en dit aantal groeit nog steeds.

Enkel jaren geleden is MUTAVI begonnen met het opzetten van zowel Nederlands- als Engelstalige Internet pagina's waar inmiddels een schat aan informatie op te vinden is.

Web statistieken laten zien dat deze pagina's bijzonder vaak bezocht worden en de daaruit voortvloeiende e-mail contacten zijn intensief te noemen, m.a.w. er blijkt wereldwijd grote belangstelling te bestaan voor het werk van MUTAVI.

De eerste onderzoeken die gedaan zijn bij Grasparkiet mutaties dateren al van 1982 en worden nog steeds voortgezet in geval van een nieuwe mutatie. Inmiddels zijn de onderzoeken uitgebreid naar andere papegaaiachtigen waaronder Halsbandparkieten, Agaporniden, Swift parkiet, Forpussen etc.etc. Het maken van veercoupees die onder de lichtmicroscop beoordeeld en gefotografeerd kunnen worden, is een enorme vooruitgang bij het identificeren van mutaties. Het is daarom nu meer dan ooit mogelijk om betere en juistere benamingen toe te kennen aan mutaties die om welke Motivatie dan ook aanvankelijk een onjuiste of gedeeltelijk onjuiste benaming kregen.

Het is dan ook de bedoeling om d.m.v. veeronderzoek in de eerste plaats te bepalen om welke of welk soort mutatie het gaat, dus op een zo wetenschappelijk mogelijke manier de mutatie te identificeren en te classificeren alvorens een naam of een nieuwe naam aan de mutatie toe te kennen. Hierbij wordt ernaar gestreefd om wereldwijd tot overeenstemming te komen en uiteindelijk een uniforme naamgeving te realiseren.

Foutieve benamingen zijn vaak diep geworteld en het veranderen ervan zal in sommige gevallen op weerstand stuiten, dat realiseren wij ons terdege. Toch weerhoudt het de MUTAVI groep er niet van om op de ingeslagen weg voort te gaan omdat er inmiddels al veel is bereikt.

Om een idee te geven hoe het werkt en hoe een nieuwe benaming gemotiveerd wordt volgen hier enkele voorbeelden met betrekking tot enkele soorten.

Bij Halsbandparkieten circuleren al jaren verkeerde en onlogische benamingen zoals “fallow” voor een dominant verervende zwartoog met een “gezoomd” effect op de vleugels en de naam “lacewing” voor een recessief geslachtsgebonden allel van het ino-locus waarvan het fenotype de naam “lacewing” geenszins rechtvaardigt.

Na veeronderzoek is gebleken dat het in het eerste geval om “dominant gezoomd” ging, een mutatie die onlangs ook bij Agapornis Fisheri werd geïdentificeerd en de naam werd dan ook definitief veranderd in dominant gezoomd.

“Lacewing” is bij wijze van uitzondering al op correcte wijze in gebruik bij Grasparkieten voor een mutatie-combinatie van geslachtsgebonden cinnamon en ino en zou dus niet gebruikt moeten worden voor een enkelvoudige mutatie bij een geheel andere soort. Ik heb het hier bewust over een uitzondering want het is over het algemeen niet aan te raden om aparte namen te verbinden aan mutatie-combinaties omdat dit de verwarring en onduidelijkheid alleen nog maar vergroot, zeker voor beginnende kwekers. Een Grasparkiet heeft n.l. een zeer karakteristieke vleugeltekening die bij vele andere soorten geheel ontbreekt en juist daar is de naam “lacewing” aan ontleend omdat juist bij de cinnamon-ino combinatie deze tekening nog cinnamon kleurig zichtbaar blijft.

Bij de Halsbandparkiet is over het veranderen van de naam “lacewing” langer nagedacht. Bij vrij veel papegaaiaachtigen is een tweede allel van het geslachtsgebonden ino-locus ontstaan waarvan de naamgeving problemen gaf. De neiging bestond om ook bij andere soorten de foutieve naam “lacewing” te gebruiken, doch deze rechtvaardigt het fenotype niet bij andere soorten dan de Grasparkiet.

Er is vooral in de wetenschappelijke literatuur gezocht naar een goed alternatief en uiteindelijk is dit “pallid” geworden. Pallid betekend letterlijk zoveel als “vaal”, dus we hebben het over een vaal gekleurde ino, want een pallid heeft vaalgrijze slagpennen en een vale lichaamskleur t.o.v. een ino. Bovendien dekt deze naam zowel de groen- als de blauwserie en dat doen namen als “lime” en “platinum” zoals die in Australië in gebruik zijn dus niet. Lime associëer ik met een geelgroene kleur (lime tree) en platinum met zilvergrijs, op zich zou “lime” aardig zijn in de groenserie maar in de blauwserie hebben we er niets aan en “platinum” is aardig in de blauwserie maar roept geen associaties op als groene kleur, vandaar de neutrale algemene benaming “pallid”.

Het woord “pallid” wordt in dit geval zelfs als zelfstandig naamwoord gebruikt omdat als we dat anders hadden gedaan er weer interpretatie problemen ontstaan met Amerikaanse kwekers waar de term pallid ook met ziek zijn wordt geassocieerd. Als we dus in Amerika het zouden hebben over een “pallid opaline” i.p.v. een “opaline pallid”, dan hebben we het in hun beleving over een “zieke” opaline en met die interpretatie verschillen moeten we ook rekening houden.

Fel oploeiende discussies in Amerika waren te volgen op Internet over de naamgeving bij de albino Valkparkiet die daar “whiteface lutino” wordt genoemd. We weten allemaal dat de naam “lutino” afgeleid is van het woord “luteïne” hetgeen “geel” betekent en staat voor de gele kleurstof in de bevedering bij vogels uit de groen serie.

De naam “whiteface lutino” bevat een tegenstrijdigheid die duidelijk is; een lutino kan nooit een wit masker hebben, we spreken over albino in de blauwserie en lutino in de groenserie.

De Amerikanen zijn over het algemeen erg sterk in het verspreiden van onjuiste benamingen zoals het verkeerde gebruik van de naam “cinnamon” en “isabel”.

Bij Agaporniden wordt in Amerika de term “Australisch cinnamon” gebruikt voor de geslachtsgebonden pallid en de term Amerikaans cinnamon voor de gewone geslachtsgebonden cinnamon. Als men twee maal de term “cinnamon” gebruikt moet er natuurlijk een verschil worden aangegeven, vandaar dat de namen van de landen waar de mutaties ontstonden er voor werden geplaatst.

Het onjuiste hieraan is dat er maar we maar één echte cinnamon hebben bij papegaaiachtigen. De “Australische” cinnamon is helemaal geen cinnamon maar een pallid, dus een allel van de geslachtsgebonden ino. Ook wordt in de USA de naam “isabel” soms gebruikt om een fallow type aan te duiden en soms wordt er zelfs cinnamon mee bedoeld. In beide gevallen is dit foutief en er is dan ook voorgesteld om de naam “isabel” geheel af te schaffen bij papegaaiachtigen en uitsluitend te reserveren voor vinkachtigen.

Ook wordt in de USA de term “American dilute” (letterlijk Amerikaans overgoten) veelvuldig gebruikt zelfs bij meer dan één soort, maar of het hier gaat over het *dil*-locus (overgoten) of allelomorfen van dit gen locus is in sommige gevallen niet duidelijk. Er bestaat niet zoiets als “Amerikaans overgoten”, alleen maar overgoten en eventueel allelomorfen hiervan zoals we die kennen bij de Grasparkiet.

Bij Halsbanden werden recessief bonten jarenlang op vier verschillende manieren aangeduid. Zij werden Amerikaans bont (American pied), Zuidafrikaans bont (Hillerman pied), Dapple en abusievelijk opaline genoemd terwijl de juiste benaming gewoon simpelweg “recessief bont” zou moeten zijn. Er is n.l. tot op heden slechts één echte recessief bont mutatie bekend bij papegaaiachtigen die als bijzonderheid heeft dat de factor niet alleen de pigmentatie maar ook de oog kleur en eventueel aanwezig geslachts dimorfisme aantast. Het bestaan van allelomorfen van deze factor is nooit aangetoond of grondig onderzocht en acht ik op dit moment dan ook niet bewezen.

Ook de term “secundaire mutatie” wordt verkeerd gebruikt, vooral in Australië en ook in de USA. Men doelt hier n.l. op een **mutatie-combinatie** en dat is in de genetica iets heel anders dan een secundaire mutatie. een secundaire mutatie is een mutatie van een modifierend gen b.v. de darkwing factor (*dw*) bij Grasparkieten die uitsluitend zichtbaar is tegen een overgoten achtergrond. Dit gen maakt een overgoten vogel aanzienlijk donkerder van kleur en de mutatie is dan ook alleen maar zichtbaar in een overgoten vogel.

Hieronder volgt een lijst met de belangrijkste oude en nieuwe benamingen voor Halsband parkieten, een belangrijke soort in de vogel liefhebberij en maatgevend voor andere grote parkietachtigen.

Het streven is om overeenkomstige mutaties bij andere soorten zoveel mogelijk dezelfde naam te geven, een enkele uitzondering daargelaten maar die zullen dan ook worden toegelicht en gemotiveerd.

Oude naam: recessieve cinnamon

Nieuwe naam: brons fallow (eng. bronze fallow)

Motivatie: mutant is geen cinnamon maar het donkerste type fallow met zichtbare iris.

Mogelijk een allel van de autosomaal recessieve ino. Dit wordt uitgezocht.

Oude naam: pastel blauw

Nieuwe naam: turquoise

Motivatie: pastel wordt en mag nooit gebruikt worden voor allelen van het *bl*-locus (blauw) waarbij geel psittacine wordt gereduceerd in de bevedering, maar uitsluitend voor eumelanine pigment verdunnende mutaties en dan nog bij voorkeur bij vinkachtigen.

Oude naam: geelkop/witkop (eng. buttercup)

Nieuwe naam: bleekkop fallow (eng. clearhead fallow)

Motivatie: mutatie werd aanvankelijk niet herkend als het lichte type fallow met transparante iris. De nieuwe benaming dekt zowel de blauw als de groen serie, de oude benaming vaak alleen de groenserie (eng. buttercup)

Oude naam: geelkop geelstaart/witkop witstaart (eng. yellowhead yellow tail)

Nieuwe naam: bleekstaart (eng. cleartail)

Motivatie: Het meest opvallende aan deze mutant is de sterk opgebleekte staart en het onderlichaam, niet de bleke kop want dat hebben Halsbandparkieten ook in andere mutaties.

Oude naam: gele/witte zwartoog (eng. black eyed yellow/white)

Nieuwe naam: overgoten (eng. dilute)

Motivatie: behoefde alleen in het Engels aangepast te worden, in ons land reeds bekend onder de naam overgoten.

Oude naam: fallow of dominante fallow

Nieuwe naam: dominant gezoomd (eng. dominant edged dilution)

Motivatie: Het betreft hier **geen** fallow mutatie maar een pigment verdunnende onvolledig-dominante mutatie met een “gezoomd” effect op de slagpennen en staart. Deze mutanten hebben zwarte ogen.

Oude naam: lacewing

Nieuwe naam: pallid en bij combinaties van pallid en ino (uitsluitend mannen) pallidino.

Motivatie: Het betreft hier een allel van het geslachtsgebonden ino-locus die qua naamgeving niets te maken heeft met een bestaande mutatie-combinatie van cinnamon en ino bij de Grasparkiet. Ook qua vleugeltekening dekt de vlag de lading niet en er is voorgesteld om deze naam, bij wijze van uitzondering, uitsluitend voor Grasparkieten te gebruiken.

Slotwoord

Het feit dat op wereld tentoonstellingen bepaalde overeenkomstige mutatie soms met drie tot vier verschillende benamingen worden gepresenteerd, begint zo langzamerhand voor veel prominente kwekers onacceptabel te worden en leidt bovendien tot grote verwarring bij beginnende kwekers. MUTAVI heeft als onafhankelijk platform gemeend in samenwerking met verschillende werkgroepen d.m.v. een meer wetenschappelijke benadering, orde in de chaos te moeten scheppen om uiteindelijk te kunnen komen tot een internationaal aanvaardbare nomenclatuur die door iedereen begrepen wordt.

Om dit te bereiken spreken wij hier de hoop uit dat keurmeester verenigingen en technische commissies welwillend en in redelijkheid de nieuwe voorstellen zullen beoordelen en hun medewerking zullen geven in het belang van onze hobby.

In ieder geval zullen een aantal nieuwe benamingen waarvan d.m.v. onderzoek de juistheid is aangetoond en acceptatie al grotendeels heeft plaatsgevonden, consequent door MUTAVI in artikelen en op de MUTAVI websites worden gebruikt.

Elke organisatie, bond of vereniging die dat wenst is vrij om deze benamingen over te nemen.

© MUTAVI Research en Advies Groep

www.life-research.nl

www.euronet.nl/users/hnl

Developing Nomenclature for Parrot like Species

MUTAVI Research & Advise Group

by: Inte Onsman, research coordinator

The arrival of Internet turned out to be very useful with respect to our hobby. The world seems to be a lot smaller because of the use of email and thanks to the development of email discussion groups a new dimension has come into our lives.

As a side effect an interesting subject becomes clear and that is; problems in developing correct nomenclature for avian mutations is universal. For some mutations sometimes four different names are in use while we mean the same mutation.

Prominent breeders in particular felt the need to create some order in this chaos and as a consequence several working groups were raised and contacted the MUTAVI research & Advise Group from which I am one of the founders.

The aims of this platform are known, however, I would like to make them clear once again.

MUTAVI is a completely independent platform with an aim to advise societies, clubs, individual breeders and authors of hobby books. We do also literature research on a regular basis in order to build a bridge between hobby and science and to gather knowledge about nomenclature, genetics and pigment developing processes. As a consequence the MUTAVI library and database contains now over 2000 papers and books from which 80% is scientific material and the amount is still growing.

Some years ago MUTAVI started Dutch as well as English websites where a large amount of information is available.

Web statistics show that these pages are visited very often and many email contacts have been established ever since, in other words, there is a worldwide interest in the work of MUTAVI.

The very first research projects in Budgerigars were already done in 1982 and are still proceeding in case of a new or presumed new mutation. Today these research projects have been extended to other parrot like species e.g. Indian ringnecks, Lovebirds, Swift parakeets, Forpus etc.etc.

The possibility to make cross sections from feather barbs that can be observed and photographed under a light microscope is a tremendous improvement on identifying mutations. It is therefore more than ever possible to provide better and correct names to mutations which forever what reason had an incorrect or partly incorrect name.

It is our first goal to determine, through feather analysis, what kind or type of mutation we are dealing with, thus identifying and classifying the kind of mutation in a scientific way before providing a name or a new name to the mutation. During this process we strive to come to a

worldwide agreement and to realize a uniform nomenclature.

Incorrect names are often deeply rooted and changing them will meet resistance in some cases, we realize that. Yet the MUTAVI group will persist in its striving because much is already achieved.

To set an example as to how it works and how new naming is motivated the following.

In Indian ringnecks erroneous and unlogical names have been circulating for many years now e.g. “Fallow” for a dominant black-eyed mutation showing an “edged” pattern at the wings and tailfeathers and also the name “lacewing” for a recessive sex-linked allele of the ino-locus (ino) which phenotype does not justify the name “lacewing” at all. There is no laced wing pattern in ringnecks.

After some feather investigations the first mutation mentioned turned out to be “dominant edged dilution”, a mutation just identified in *Agapornis fisheri* and the name was changed. The term “lacewing” is, as an exception, already in use for a mutation-combination in the Budgerigar between sex-linked cinnamon and ino and should not be used for a single mutation in quite another species. I am deliberately calling this an exception because in general it is not advisable to provide separate names to mutation combinations because this enhances confusion and unclarity, most certainly for novice breeders.

Budgerigars have a very characteristic laced wing pattern which is absent in many other species. Since these laced wingmarkings stay visible in cinnamon-ino combinations as a light brown pattern, caused by a unique interaction of both gene loci, the name “lacewing” was adopted to use only for this combo in Budgerigars, as long as we remember that such birds are in fact cinnamon-inos.

Changing the name “lacewing” in Indian ringneck took a lot of time and still meets some resistance. In many parrot like species a second allele of the sex-linked ino-locus arose leaving us with a naming problem. People also tended to use the incorrect name “lacewing” for this mutation in other species, however, as I stated before, it does not justify the phenotype in other species than the Budgerigar.

We have been screening scientific literature in quest for a better alternative and finally “pallid” came up. In Europe we use the term “pallid” as a noun otherwise people might think we are referring to a sick bird while we mean a pallid coloured bird. Besides, this “general” name covers the green as well as the blue series.

Serious discussions in the USA could be followed on the Internet about naming the albino Cockatiel which is called “whiteface lutino” overthere. We all know that the name “lutino” is derived from the word “lutein” which means “yellow” and refers to the yellow psittacin in feathers from psittacin birds belonging to the green series. The name “whiteface lutino” contains a contradiction which is obvious; a lutino never can have a white face, we speak of albinos in the blue series and lutinos in the green series.

In some English language countries the names “cinnamon” and “isabel” are erroneously in use.

In the USA the term “Australian cinnamon” is used for the sex-linked pallid and the term “American cinnamon” for the common sex-linked cinnamon. Because cinnamon is in use for two separate mutations, the country names where these mutations originated were used to distinguish them from each other. However, this is incorrect and leads to confusion because we recognize only one genuine sex-linked cinnamon (cin) locus in psittacine species.

The “Australian” cinnamon is not a cinnamon at all but a pallid, an allele of the sex-linked ino-locus. Also the use of the name “Isabel” to designate a fallow type is very popular in the USA and in some cases one actually means cinnamon instead of fallow.

In both cases this is incorrect and it is proposed to eliminate the term “Isabel” completely for

psittacine species and preserve it for finchlike birds.

In the USA the term “American dilute” is in use and even in more than one species, however, if one is referring to the true dilute (dil) locus or some allelomorphs is not clear. There is only one true dilute locus in existence and some allelomorphs derived from it as found in Budgerigars.

In Indian ringnecks recessive peds are referred to in four different ways. They are called American pied, South African pied or Hillerman pied, Dapple and erroneously opalines. While the correct name should be simply “recessive pied”. So far there is only one recessive pied (s) locus identified in psittacine species. Special feature is that this locus is not only involved in pigment distribution of the plumage and the eyes, but also affects sex dimorphism. This is called the ADM effect (Anti DiMorphic effect after T. Martin) and is also seen in ringnecks. Male recessive pied ringnecks do not develop the neck ring.

Also the term “secondary mutation” is used in an incorrect way mostly in some English language countries. What people actually mean is a mutation-combination and that is something quite different and has nothing to do with a secondary mutation.

A secondary mutation is a mutation of a modifying gene e.g. the darkwing factor (dw) in the Budgerigar which presence can only be seen at a dilute background. Dilute Budgerigars become darker in the presence of the modifying darkwing factor (dw) acting as a secondary mutation with respect to dilute which acts as the primary mutation.

As stated below a list of the most important old and new names for Indian ringnecks, an important species in the fancy and representative for other significant psittacine species. Our goal is to designate same mutations in other species as equal as possible, with the exception of some rare cases that will be motivated and explained.

Old incorrect name: Recessive cinnamon

New name: Bronze fallow

Motivation This mutation is not a cinnamon but the “dark” fallow type with visible iris. Possibly an allele of the NSL ino. This will be investigated.

Old incorrect name : Pastel blue

New name: Turquoise or TurquoiseBlue

Motivation: Pastel should never be used for alleles of the blue-locus (bl) which reduces yellow psittacin in the plumage, but only for eumelanin diluting mutations and by preference in finch-like birds.

Old incorrect name : Buttercup

New name: Clearhead fallow

Motivation: Mutation was not recognized as the pale type of fallow in the early days. The new name covers the green as well as the blue series, the former name only the green series.

Old name: Yellow head yellow tail

New name: Cleartail

Motivation: The most striking in this mutation is the dilution of the tail and lower abdomen, not the pale head colour for other mutations in Indian ringnecks also show a pale head.

Old name: Black eyed yellow/white

New name: Dilute

Motivation: mutants are not pure yellow or white but displays a dilute green or blue colour of

the plumage. Cross sections of feather barbs provided proof for the action of the true dilute-locus (dil).

Old incorrect name : Fallow or Dominant fallow

New name: (dominant) Edged dilution

Motivation: Actually this is not a fallow mutation but a pigment diluting mutation displaying an “edged” effect at the flight- and tail feathers. These mutants have black eyes in contrast with true fallows.

Old incorrect name : Lacewing

New name: In general pallid and as a combination of pallid and ino (only cocks!) it is called pallidino. Also known as “lime” or “platinum” in some species.

Motivation: This is an allele of the sex-linked ino-locus (ino) and has nothing to do with an existing mutation-combination of cinnamon and ino in Budgerigars. It is proposed to use the term “lacewing” exclusively for Budgerigars.

In conclusion

The fact that sometimes equal mutations are designated and presented with three or even four different names becomes unacceptable for many prominent breeders and leads to confusion for novice breeders.

MUTAVI has, in cooperation with several working groups, developed a more scientific approach in designating mutations and is trying to create some order in this chaos. We believe that finally we will come to international accepted nomenclature that can be understood by all fanciers.

www.life-research.nl

www.euronet.nl/users/hnl

© MUTAVI Research & Advice group